

Tomášovo DNA

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 122, 6-9)

6 *Vyprošujte pokoj: Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují!*
7 *Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu!*
8 *Pro své bratry, pro své druhy vyhlašuji: „Budiž v tobě pokoj!“*
9 *Pro dům Hospodina, našeho Boha, usiluji o tvé dobro. “*

Píseň: Svítá 108 – Jak úžasná musí ta láska být

Modlitba

Dobrotivý Bože, děkujeme za každý nový den, za Tvou starostlivost i každý krásný sen, díky Tobě, za přátelství, za to, že máme všeho dostatek, díky Tobě, Pane, za krásu všedního i svátečního dne. Děkujeme za každý okamžik, kdy v lehkém vánku kolem nás procházíš, za úsměv přátel, za situace, v nichž se nám zdá, že již nemáme, ale Ty nás stále provázíš laskavou rukou. Nauč nás, Pane zůstat Ti v každé chvíli věrní, nauč nás, celým svým životem být vděční za všechna nová rána, nauč nás, umět obejmout a potěšit zoufalého a plačícího. Nauč nás, Pane, kráčet za Tebou každý den a vidět Tvým pohledem. Amen

I. Čtení (J 20, 19-31)

19 *Téhož dne večer – prvního dne po sobotě – když byli učedníci ze strachu před Židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl: „Pokoj vám.“*
20 *Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.*
21 *Ježíš jim znovu řekl: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“*
22 *Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.*
23 *Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“*
24 *Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel.*
25 *Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho ruku stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“*
26 *Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“*
27 *Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“*
28 *Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“*
29 *Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“*
30 *Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize.*
31 *Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (lekce 26 - Přejít Rudého moře) – J. Pešková

Kazatel nebo učitel může ukázat buben nebo tamburínu. Takové nástroje běžně při bohoslužbách nemíváme. Líbilo by se vám, kdybychom tu hráli na bubny? A zpívali bychom na střídačku, třeba muži a ženy? A tancovali přitom? Hodilo by se to do kostela? Děti si dnes budou vyprávět o jedné písničce, která se do kostela náramně hodí, a právě takhle se zpívala. Třeba spolu s námi (a třeba i s bubnem) něco zazpívají, až se vrátí...

Píseň: EZ 257 - Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád

Píseň: EZ 641 – Nevím, Pane, co ti dát

Kázání (J 20, 27-28)

27 Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohled' na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“

28 Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“

Milí přátelé, milí hosté,

v židovské kultuře začíná nový den až večer. Ten večer, začátek dne, připomíná Paschu, kdy oblak ozářil tmu (Ex 14,20). Stejně tak setkání s Ježíšem představuje začátek nového života, novou Paschu, která vysvobozuje člověka ze zla. Dnešní příběh se neodehrává venku, ani v zahradě, ale naopak uvnitř, kde **Ježíš předtím daroval sebe a nyní daruje svého Ducha**. Učedníci jsou za zamčenými dveřmi, jsou jak v hrobě, který je přivalený kamenem. Na jiném konci města je zase hrob, který je otevřený a prázdný.

Ježíš, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých se setkává se svými přáteli, kteří ho jen nedávno v jeho nouzi opustili. A přece k nim přichází se slovem: Šalom alechem - **„Pokoj vám.“** Neslyšíme žádné výčitky ani kárání, pouze Šalom - **„pokoj“**. Je to pokoj viditelný, který vítězí nad starostmi, strachem a nejistotou.

Také jim ukazuje své rány, které uzdravují a jsou identitou Vzkříšeného, viditelný projev jeho lásky do krajností. Jsou to ruce, které uzdravovaly, ruce, které umývaly nohy, ruce přibité z lásky. Jsou to ruce Boží milosti, obětované za každého z nás. Je to tělo, z kterého se rodíme. Z něho vytéká **pramen živé vody**, aby obmýval hřích a nečistotu člověka. Je to mohutná řeka, která oživuje všechno, co je mrtvé.

Když tohle všechno učedníci vidí, tak se radují. Zármutek vystřídá **radost z Pána**, který zahání strach a smrt. Tuto radost jim nikdo nemůže vzít, protože není založena na nás, ale na Kristově vítězství. A stejnou radost dostáváme i my všichni, když zjišťujeme, že Ježíš není dalekou minulostí, ale že působí i dnes a Jeho **Slovo platí**. Učedníci měli radost, že jejich Mistr vyhrál nad všemi pochybovači. Poznali, že je silnější než mocnosti světa, a dokonce silnější než samotná smrt.

A právě když vnímají své strašné selhání, svěřuje jim stejné poslání, jaké sám dostal od svého Otce. **„Jako mě poslal Otec, tak i já posílám vás.“** Teď už věděli, že ne oni si zvolili jeho, ale že on si vyvolil je. Jejich poslání přinášet odpuštění hříchů mělo být neseno mocí Ducha svatého, kterého na ně dechl. Dech, který oživuje člověka při **stvoření a dech, který křísí suché kosti**. Ten darovaný Duch v nás obnovuje nové srdce, schopné žít podle Slova. Znamením toho všeho je, že i oni můžou odpouštět. Kdo odpouští, dává **druhému život**, protože ho uznává za bratra, sestru. Kdo nedokáže odpustit, žije stále v bolesti hříchu.

A najednou se dozvídáme, že nějaký učedník chybí. Je to Tomáš – Dvojče. Někteří vykladači se domnívají, že Tomáš byl typický introvert, který neměl potřebu se viditelně projevat. Z jeho života se však můžeme učit, jak se on sám vyrovnal se skutečností smrti a věčného života, tedy s těmi nejzákladnějšími otázkami víry. Tomáš uměl přemýšlet a spoléhal předně na fakta, na to, o čem se mohl svými smysly přesvědčit. Svět duchovní a nadpřirozený byl pro něj obestřen mnoha otázkami.

Evangelista Jan zaznamenal, že se Tomáš projevil celkem **tříkrát** a pokaždé to bylo něco, čím si koleduje o problémy. **Jak si mohl Bůh vybrat takového člověka do svého teamu?** Představme si teda Tomáše na třech konkrétních situacích, ve kterých na sebe něco prozradil.

1) Tomáš a Lazar

První zmínka je o tom, jak se Tomáš veřejně projevil, v **příběhu o smrti Lazara**. Když tenhle ten učedník promluví, tak to si teda všichni musí držet klobouky. Když Lazar zemřel rozhodli se, že tam všichni půjdou. **A jak reagoval Tomáš?** Říká: **„Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním...“** Jako kdyby pověděl, nic už nemá význam, nic už nemá cenu, bylo by lepší zemřít. Všechno končí smrtí. Přítel je mrtev a brzy budeme mrtví i my, protože nás Židé ukamenují nebo Římané ukřižují.

Možná jsme někdy už měli myšlenky, **že nic v životě nemá význam a že by bylo prostě lepší nebýt, nebo zemřít?** I takové těžké **chvíle má lidský život**. Tady většinou slova nestačí. Překvapující je, že Pán Ježíš ho v tuto chvíli nevzal stranou a nekáral jeho nevěru. On rozumí lidskému srdci. Někdo dokáže reagovat hned a někdo k tomu potřebuje více čas.

2) Ježíšovy řeči o nebi

Ježíš hovoří se svými učedníky a všechno jim podrobně vysvětluje: „*Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.*“

A co řekne Tomáš? „*Pane, nevíme, kam jdeš, jak bychom mohli znát cestu?*“ Tomáš vlastně nic nechápe. Pán Ježíš ve chvíli, kdy se chystal na největší boj svého života má vedle sebe člověka, který snad vůbec nic nepochopil. Učedník Tomáš toho mnoho s Ježíšem zažil, mnoho toho viděl, mnoho toho slyšel, jeho srdce však stále **nedokáže pochopit – o co vlastně jde**. Pochybnosti jsou základním projevem života a každá jiná cesta bez Boha, byla/je/bude cestou bez cíle, bez pravdy a bez života.

3) Ježíšovo zjevení

Při prvním setkání vzkříšeného Pána s učedníky, nebyl Tomáš přítomen. Chyběl, když se učedníci sešli a byl velice ochuzen o zkušenost Boží přítomnosti. **Tomáše bychom mohli nazvat patronem všech, kteří v neděli často chybí ve shromáždění**. Když někdo zůstane doma, ať se nediví, že může být ochuzen o duchovní zkušenost, kterou ostatní prožívají.

Mezi učedníky přišel jejich Mistr a Tomáš tam není. Následně reaguje: „*Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.*“ V Tomášových nejistotách a pochybnostech přece jen došlo na setkání s Ježíšem a stačí pouhé slovo Mistra „*Nepochybuj a věř!*“ a Tomášova odpověď se stane vyznáním: „*Můj Pán a můj Bůh.*“

Tomáš je celkem obyčejný člověk svázaný svými **strachy a pochybnostmi**. Možná máme všichni něco z jeho DNA. Vidíme, jak silně na něj zapůsobilo osobní setkání s Ježíšem. V dnešním příběhu se nám ukazuje, jak se vlastně Bůh přibližuje do životů nás lidí.

Jsme váhaví jako Tomáš? Sháníme se nejdřív po nějakém znamení, než se odevzdáme skutečnosti, že žijeme ve světě vzkříšení? Bůh i nám šeptá: „*Seš požehnaný/á, rozhodneš-li se uvěřit!*“ Uvěřit v něj znamená odevzdat mu své srdce, nejen hlavu. Bůh už dal své srdce, svůj život, svého Syna za každého nás. Amen.

Modlitba:

Pomoz nám, Pane slyšet tvá slova. Víš, co potřebujeme. Dej ať nasloucháme tobě a vnímáme tvou přítomnost. Odkládáme své pochybnosti, abychom přijali tvůj pokoj. Věříme, že jsi nám nablízku. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 712 – V tvé síle, Pane Bože můj

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Všemohoucí Bože, celý náš život je ve Tvých rukou. Vyznáváme, že jsi mocný, spravedlivý a milosrdný a že se k nám skláníš jako ke svým dětem.

- Obracíme se k Tobě s naléhavou prosbou o mír na celém světě, nyní zvláště na Ukrajině, kde probíhají těžké válečné konflikty.
- svěřujeme Ti všechny světové státníky, aby stáli na straně dobra a našli sílu k vzájemnému dialogu, dohodě a usmíření. Prosíme, aby nikdo neprosazoval své zájmy násilím a nenávisť.
- Tvému milosrdenství svěřujeme všechny trpící, uprchlíky, oběti válek, sirotky, vdovy, nemocné.

At' tvůj Duch, Pane, přemůže tvrdost lidských srdcí.

- Pane, vyburcuj nás, když tě nepoznáváme, protože přicházíš jinak, než si představujeme.
- Pane, vyburcuj nás, když tě neslyšíme, protože mluvíš jinak, než jsme se učili.
- Pane, vyburcuj nás, když o tobě pochybujeme, protože působíš jinak, než čekáme.
- Otevři naše oči, abychom viděli – bolest a utrpení člověka – a dokázali mu pomoci
- Otevři naše uši, abychom slyšeli – nářek a smutek přítele – a dokázali ho potěšit
- Otevři naše dlaně, abychom dávali – potřebným a chudým – a dokázali jich obdarovat

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 787 – V království Božím místa dost

Slůvko dětí

Posláni (2Kor 5, 14-15)

14 *Vždyť nás má ve své moci láska Kristova – nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli;*

15 *a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.*

Požehnání

Hospodin ti požehnej, a dej ti prospívat a růst na těle i na duchu.

Hospodin tě chraň před strachem a nebezpečím a vším zlým.

Hospodin ti dej pokoj, blaho a spásu pro tvou duši. Amen

Píseň: EZ 408 – Král věčný nás požehnej